

Μια επικίνδυνη «επιδημία» για το φάρμακο

Γράφει
ο ΠΑΣΧΑΛΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ*

Η αλυσιδωτή αντίδραση κάθε αγοράς, όταν δημιουργείται πρόβλημα ρευστότητας, είναι οικονομικό θέσφατο και πλέον αποτελεί και βιωμένη, επώδυνη εμπειρία της ελληνικής οικονομίας και της κοινωνίας. Ωστόσο, η βαρύτητα που έχει αυτό το φαινόμενο διαφοροποιείται όταν τελικώς συνδέεται με τη διασφάλιση ενός κοινωνικού αγαθού πρώτης σημασίας.

Στην περίπτωση της έλλειψης ρευστότητας στις φαρμακευτικές εταιρείες εξαιτίας των αρρυθμιστών, συσσωρευμένων χρεών του Δημοσίου, η μετάδοση της αδυναμίας αποπληρωμής δημιουργεί κινδύνους σε όλη την αλυσίδα διανομής. Με μεγάλη προσπάθεια από την πλευρά του κλάδου και με κυρίαρχο το αίσθημα ευθύνης για το ευαίσθητο αγαθό που διαχειρίζεται, οι κίνδυνοι αυτοί, σε ό,τι αφορά στην πρόσβαση των ασθενών στις θεραπείες τους, αποσοβούνται μέχρι στιγμής στη μεγάλη τους έκταση. Ωστόσο, αυτό δεν μπορεί να διαρκέσει για πολύ, καθώς κανένας οργανισμός, ούτε στην οικονομία, δεν είναι άπρωτος. Υπάρχουν όρια αντοχής μέσα στα οποία μπορεί να λειτουργεί χωρίς ζωτικά προβλήματα. Οι φαρμακευτικές εταιρείες βρίσκονται πολύ κοντά σε αυτό το όριο.

Εξαιτίας των οφειλών του Δημοσίου, οι εταιρείες του κλάδου αντιμετωπίζουν αυξανόμενα προβλήματα, τα οποία δεν μπορούν να ξεπεραστούν

από την αναπτυξιακή του δυναμική. Αντιθέτως, την υποσκάπτουν σοβαρά, καθώς η όποια κερδοφορία δεν αντιστοιχεί σε ταμειακές ροές ώστε να καλύπτονται οι λειτουργικές ανάγκες των επιχειρήσεων. Έτσι, τόσο το συνολικό ύψος των οφειλών στο 1,2 δισ. ευρώ -ειδικότερα, τα χρέη του ΕΟΠΥΥ προς τις εταιρείες αγγίζουν τα 760 εκατ. ευρώ, 274 εκατ. ευρώ για το 2014 και 484 εκατ. ευρώ για το πρώτο εξάμηνο του 2015- όσο και το γεγονός ότι οι φαρμακευτικές εταιρείες αντιμετωπίζονται αρνητικά συγκριτικά με άλλους παρόχους και βρίσκονται 14 μήνες πίσω στην εκτέλεση πληρωμών, δημιουργούν επικίνδυνη ασφυξία στην αγορά.

Αυτή η κατάσταση μετατρέπεται με ταχύτητα πλέον σε επικίνδυνη «επιδημία» για όλες τις διαστάσεις του συστήματος Υγείας. Εξαιτίας της έλλειψης ρευστότητας, οι εταιρείες, με τη σειρά τους θα καθυστερούν την αποπληρωμή των δικών τους οφειλών, γεγονός που μπορεί να έχει επώδυνες συνέπειες στη διαθεσιμότητα φαρμάκων στους ασθενείς, αλλά και στις θέσεις εργασίας στον κλάδο. Όσο μάλιστα συσσωρεύεται η πίεση από τη μη τακτική πληρωμή από την πλευρά του Δημοσίου τόσο μεγαλώνει και ο εξαναγκασμός των εταιρειών για μείωση των λειτουργικών τους δαπανών.

Μια εξαιρετικά σημαντική επίπτωση για το Φάρμακο, καθώς είναι ιδιαίτερα πολυπαραγοντική η τελική μορ-

φή του σκευάσματος που θα φτάσει στην αγορά, είναι η αδυναμία οποιουδήποτε προγραμματισμού. Ως συνέπεια αυτού δημιουργούνται θέματα αξιοπιστίας των εταιρειών προς τους προμηθευτές τους. Οι εταιρείες μάλιστα που παράγουν και στην Ελλάδα αντιμετωπίζουν τεράστια εμπόδια, καθώς εντείνονται οι απαιτήσεις για προπληρωμές στα υλικά που εισάγονται, την ίδια στιγμή που όλα είναι δυσκολότερα εξαιτίας της συνθήκης των capital controls.

Είναι σαφές ότι και μόνον η διασφάλιση των δικαιωμάτων των ασθενών είναι απόλυτος στόχος ώστε να ελεγχθεί πλέον η «επιδημία» οφειλών, που ξεκινά από τα εκκρεμή χρέη του Δημοσίου. Μια παθογένεια, την οποία με τεράστια προσπάθεια συγκρατεί σύσσωμος ο κλάδος -εξυπηρετώντας παρ' όλα αυτά ακόμη και τις υπέρογκες και άδικες φορολογικές του υποχρεώσεις-, ώστε να μην γίνει ανεξέλεγκτη εις βάρος της κοινωνίας. Επενδύοντας πάντα στην καλή συνεργασία με την πολιτεία και στην εκπλήρωση της πρόσφατης δέσμευσής της για ένα χρονοδιάγραμμα αποπληρωμής των χρεών. Ως μια καλή αρχή για να σταματήσουμε την αλυσίδα των επιπτώσεων πριν φτάσει στους ασθενείς, τους οποίους όλοι μας, ο καθένας από τον ρόλο του, υπηρετούμε.

* Πρόεδρος του ΣΦΕΕ